

[Hans Jacob Sørensen.]

Men jeg er slet ikke sikker paa, at den almindelige Befolkning, ikke en Gang hans egne Kredse, vil undtage ham — tværtimod.

I denne Forbindelse vil jeg nævne et Tilfælde, som efter min Mening er noget af det grelleste, som i den senere Tid har været paastaet om Rigsdagsmænds „Ben“ og Bierhverv. Det staar at læse i en indsendt Artikel i „Næstved Tidende“ for 14. Marts. Heri nævner Gaardejer A. Chr. Andersen, Toftkilde pr. Vordingborg, det ene Medlem, der har de 70 000 Kr., og da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen før spurgte, hvem dette Medlem var, skal jeg gerne nævne det; det er det ærede Medlem Hr. Krag. Derefter skriver vedkommende Indsender:

„Er jeg kommen for langt bort, saa lad os holde os til Læsekredsens nye Folketingsmand, O. Fr. Olsen. Ved Hr. Redaktøren, hvor mange „Ben“ der allerede er faldet i Hr. Olsens Kurv? Der tales om over 20 000 Kr.; jeg selv ved det ikke; men hvis det er sandt, tror jeg, mange kriseramte med mig tænker: Mange har for meget, men flere for lidt.“

Det virkelige Forhold med Hensyn til Ole Fr. Olsens saakaldte „Benstilling“ herinde er det, at han i 1932 blev Folketingsmand, og at han siden sit Valg har faaet Henvendelse om at indtræde som Formand for Laanebestyrelsen for Præstø Amt ved Ulaan af Overformynderiets Midler. Dette „Ben“ er lønnet paa den Maade, at der intet ydes, hverken i Form af fast Løn eller Dagpenge af nogen Art. Det eneste, der vanker, er dette, at Formanden faar sine Porto-Udgifter dækket. Det er — andet kan det ikke være — formodentlig disse 10—20 Kr. om Aaret til Dækning af Porto-Udgifter, som i Hr. Andersens og andre ligesindedes letbenede Fantasi svulmer op til 20 000 Kr. Dette er blevet kraftigt og stærkt imødegaaet i Bladene paa Næstved-Egnen, men alligevel ser vi, at i et Blad dernede fra, et radikalt Blad, „Venstrebladet“, har en Indsender taget Ordet og ogsaa behandlet „Ben“-Spørgsmaalet, idet han i en Artikel den 18. April skriver:

„Og hvorledes er det med vor egen Rigsdagsmand Ole Fr. Olsen, han skulde vel ikke have faaet en lille Kendelse?“ Saadan gaar Diskussionen ude omkring i Landet, og jeg er fuldstændig enig med det

ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen i, at det er paa Tide at faa dette Spørgsmaal klarlagt, for der er intet at skjule — og der maa heller ikke være noget at skjule.

Maa jeg saa angaaende Rigsdagsmændenes Lønninger, hvilke ogsaa har været nævnt af de ærede to tidligere Talere, sige, at jeg er enig med dem i deres Betragtninger. Jeg ønsker kun at føje til, at det har gjort mig meget ondt at være blevet bekendt med Eksempler paa, at en Række Mennesker, der er kommet fra jævne og økonomisk smaa Kaar ude fra Landet her ind paa Rigsdagen og har ofret deres Tid og hele Kraft i det offentliges Tjeneste gennem Aarene, naar de kom til den Periode, hvor de ikke kunde arbejde mere og Vælgerne sagde til dem: I er blevet for gamle, I kan gaa — saa har de siddet tilbage i yderst vanskelige Kaar. Det er Sandheden om Rigsdagsmændenes Stilling. Jeg mener ikke, det skal være saaledes, at der tjenes Penge paa Arbejdet herinde, men det skulde dog helst være saaledes, at en Mand, der har ofret hele sit Arbejde og sat hele Livet ind derpaa, kunde leve under nogenlunde taalelige Kaar fra den Dag, han trak sig tilbage.

A. M. Hansen: Med Henblik paa den Agitation, der føres ude i Landet og i Vælgerbefolkningen angaaende Rigsdagsmændenes Afønning, er der ingen Tvivl om, at det her stillede Forslag er i høj Grad ønskeligt, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige vor Tilslutning til Gennemførelse af Forslaget. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder; de foregaaende Talere har fremført adskillige Eksempler paa denne Agitation. Vi ved alle, at naar først alting bliver oplyst i den Sag, vil alt det eventyrlige, der bliver fortalt, alle de Rygter, der gaar, med det samme være slaaet ned. I hvert Fald vil man, hvis man vil følge Sandheden, være klar over, at Rigsdagen har intet at skjule her, og jeg er enig med den ærede Ordfører for Venstre, der føjede til: og maa heller ikke have noget at skjule. Hvis man saa samtidig kunde formaa de Blade, der bringer de urigtige Oplysninger til Torvs, til at holde inde med disse usande Fremstillinger, vilde der være naaet noget, og det vilde ogsaa være til Gavn for vedkommende